

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **R. J.**, t.č. Věznice Plzeň-Bory, Klatovská 202, Plzeň BOX 335, zastoupeného JUDr. Petrem Langrem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Sokolská tř. 1331/31, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 8.8.2014, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 17.6.2014, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna advokáta** JUDr. Petra Langra, Ph.D., LL.M. se určuje částkou 6.292,- Kč, která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 8.8.2014 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17.6.2014, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění

podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-Město ze dne 28.5.2014 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 5.8.2014, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položky 7b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 30%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že trpí již od roku 1998 psychickými problémy, které mu nedovolují normální fungování v životě a stále se vrací. Momentálně je ve výkonu trestu, kdy se zdejšími lékaři jeví jeho zdravotní stav jako stabilizovaný. Nemůže dostat léky kvůli nedostatku finančních prostředků, a proto žádá o částečný invalidní důchod. Bojuje již 16 let s depresemi, které mu nedovolí žít normální život.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 8.8.2014 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Karvině, žalobcem předloženými lékařskými zprávami, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 14.11.2014 a doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 6.5.2015 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce v minulosti opakovaně žádal o invalidní důchod v roce 2007 a 2012, kdy mu tento důchod přiznán nebyl. Naposledy podal žádost o přiznání invalidního důchodu dne 29.4.2014. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobce lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Plzni dne 28.5.2014 se závěrem, že u žalobce nejde o invaliditu žádného stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u něj 30% podle kapitoly V, položky 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím ze dne 17.6.2014 žalovaná žádost žalobce o invalidní důchod zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku ČSSZ ze dne 5.8.2014, podle kterého činil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly V, položky 7b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 30%. Napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno, pak žalovaná námitky žalobce zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 17.6.2014.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2

zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z nálezů MUDr. J. B., Věznice Plzeň ze dne 13.5.2014, psychologie MUDr. H. ze dne 24.4.2014, z výpisu ze zdravotní dokumentace MUDr. R. ze dne 30.6.2014 a ze zdravotní dokumentace praktického lékaře Věznice Plzeň. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce uvedla posudková komise smíšenou poruchu osobnosti v současně době kompenzovanou a dle psychiatrické dokumentace bez známek psychózy, deprese, při toxikománii v anamnéze. Toto rozhodující zdravotní postižení je uvedeno v kapitole V, položce 7b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. dolní hranicí této položky, tj. 30% poklesem pracovní schopnosti. Dodala, že od posledního posouzení v roce 2012 nenastala progresse stavu, který se jeví trvale stabilizovaný. Uvedené zdravotní postižení nelze hodnotit vyšším procentuálním poklesem pracovní schopnosti, neboť není doloženo narušené pracovní a společenské fungování, závažnost poruchy maladaptivního chování a opakované situační dekompenzace s případnou nutností psychiatrické hospitalizace. U žalobce se nejedná ani o těžké postižení psychických funkcí v rámci dalších psychických chorob.

Jelikož žalobce v průběhu řízení namítal, že posudková komise neměla k dispozici lékařskou dokumentaci z jeho hospitalizací v psychiatrických léčebnách Bohnice a Opava, vyžádal krajský soud doplňující posudek téže posudkové komise, který byl vypracován dne 6.5.2015. Podle tohoto doplňujícího posudku byla zhodnocena podrobně žalobcova psychiatrická dokumentace v dlouhodobém průběhu, která byla zaslána posudkové komisi od roku 1997. Doložená psychiatrická dokumentace podle posudkové komise potvrdila diagnostické závěry v souladu s popsáním funkčním stavem. Posudková komise dospěla ke stejnému závěru jako ve shora uvedeném prvoposudku, tedy že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyl invalidní, neboť pokles jeho pracovní schopnosti činil 30% podle kapitoly V, položky 7b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v platném znění. Toto hodnocení posudková komise nezvýšila podle ust. § 3 citované vyhlášky, neboť není doloženo narušené pracovní a společenské fungování, závažnost poruchy maladaptivního chování, opakované situační dekompenzace s případnou nutností psychiatrické hospitalizace. Psychický stav žalobce je na medikaci kompenzován a jeho subjektivní potíže nemají korelát v doložených odborných nálezech. Posudková komise setrvala na tom, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalované nebyl žalobce invalidní.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 8.8.2014 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%,

jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra, tedy lékaře z oboru, který je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Krajský soud považuje posudek PK MPSV ČR i doplňující posudek za úplný, neboť žalobce sám potvrdil, že jiným onemocněním než, která jsou uvedena v diagnostickém souhrnu posudku, netrpí a v posudku i doplňujícím posudku byla hodnocena veškerá jeho dostupná zdravotní dokumentace.

Jelikož u žalobce k datu 8.8.2014 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 17.6.2014, jímž žalobci žádost o invalidní důchod zamítla.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu 4 úkonů právní služby po 1.000,- Kč a 4 režijních paušálů po 300,- Kč, tj. 5.200,- Kč a s připočtením 21% DPH ve výši 1.092,- Kč tak činí celková odměna 6.292,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 2. července 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce